

ΕΠΑΡΧΙΑΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΛΑΡΝΑΚΑΣ

Ενώπιον: Α. Λουκά Ε.Δ

Αρ. Υπόθεσης: 510/2023

Αστυνομικός Διευθυντής Λάρνακας

v.

Γεώργιος Ζαχαρίου

Κατηγορούμενου

Ημερομηνία: 28/2/2023

ΕΜΦΑΝΙΣΕΙΣ:

Για Κατηγορούσα Αρχή : κα. Γιάλλουρου

Για Κατηγορούμενο: κ. Εφφέ

ΠΟΙΝΗ

Ο Κατηγορούμενος παραδέχτηκε κατηγορίες προμήθειας από άλλον ελεγχόμενου φαρμάκου τάξεως Β (Κατηγορία 2), κατοχής ελεγχόμενου φαρμάκου τάξεως Β (Κατηγορία 3) και κατοχής με σκοπό την προμήθεια ελεγχόμενου φαρμάκου τάξεως Β (Κατηγορία 4) Όλες οι κατηγορίες άπτονται παραβάσεως του περί Ναρκωτικών Φαρμάκων και Ψυχοτρόπων Ουσιών Νόμου 29/77.

Εκ των λεπτομερειών των κατηγοριών προκύπτει η κατοχή, προμήθεια από άλλο και κατοχή με σκοπό την προμήθεια 97,43 γραμμαρίων πράσινης ξηρής φυτικής ύλης κάνναβης.

Τα γεγονότα όπως εκτέθηκαν ενώπιον μου από την Κατηγορούσας Αρχή έχουν ως εξής: Την 15/1/23 ο Κατηγορούμενος ανεκόπη για έλεγχο τροχαίας. Όταν πληροφορήθηκε ότι πρόκειται να διενεργηθεί έρευνα το όχημα του ο Κατηγορούμενος του ανέφερε ότι είχε στην κατοχή του χόρτο, συγκεκριμένα είπε "με έπιασες μάστρε έχω χόρτο" και προθυμοποιήθηκε να παραδώσει ότι

είχε στο αυτοκίνητο του. Ο Κατηγορούμενος παρέδωσε από το όχημα του τις ναρκωτικές ουσίες, συγκεκριμένα 5 τεμάχια που περιείχαν στο σύνολο τους ποσότητα ναρκωτικών 97,43 γραμμαρίων πράσινης ξηρής φυτικής ύλης κάνναβης. Λήφθηκε κατάθεση από τον Κατηγορούμενο όπου μεταξύ άλλων αναφέρθηκε ότι είχε προμηθευτεί την εν λόγω ποσότητα κάνναβης από πρόσωπο το οποίο δεν επιθυμούσε να κατονομάσει και θα την πωλούσε για να λάβει κέρδος 500 ευρώ. Τα υπόλοιπα τα οποία θα εισέπραττε θα τα παρέδιδε στο πρόσωπο που του προμήθευσε την εν λόγω ποσότητα. Ο Κατηγορούμενος ανέφερε στην κατάθεση του ότι δεν κάνει χρήση ναρκωτικών. Βαρύνεται με καταδίκη στην υπόθεση 8032/20 Επαρχιακού Δικαστήριο Λάρνακας, ημερομηνία καταδίκης είναι η 3/2/22 όπου ο Κατηγορούμενος αντιμετώπιζε κατηγορία κοινής επίθεσης, επιβλήθηκε ποινή φυλάκισης 7 ημερών και για κατηγορία απειλής επιβλήθηκε ποινή φυλάκισης 4 ημερών.

Ο δικηγόρος του Κατηγορούμενου παρέδωσε εκτενές κείμενο γραπτής αγόρευσης προς μετριασμό της ποινής του. Επ' αυτής καταγράφεται ότι ο Κατηγορούμενος είναι ηλικίας 22 ετών. Απόφοιτος γυμνασίου. Είχε φοιτήσει σε σχολή κομμωτικής. Προέρχεται από φτωχή οικογένεια, πολύτεκνη, έχει 5 αδέρφια και όλοι διαμένουν στο πατρικό τους διαμέρισμα τριών υπνοδωματίων. Ο πατέρας του Κατηγορούμενου βρίσκεται σε κώμα τα τελευταία 4 έτη, ήταν το πρόσωπο που συντηρούσε την οικογένεια και η κατάσταση του αυτή έφερε σειρά προβλημάτων στον Κατηγορούμενο. Ο τελευταίος αναγκάστηκε να εργάζεται από την ηλικία των 17 ετών και να συντηρεί την οικογένεια του, ενώ είχε εθιστεί στην κάνναβη. Τονίστηκε το ότι είναι προστάτης της οικογένειας, το νεαρό της ηλικίας του, το ότι είναι χρήστης ναρκωτικών και η άμεση παραδοχή του.

Σοβαρότερο από τα αδικήματα που αντιμετωπίζει ο Κατηγορούμενος είναι αυτό της κατοχής ελεγχόμενου φαρμάκου τάξεως Β με σκοπό την προμήθεια, κατά παράβαση των άρθρων 2, 3 (Πρώτος Πίνακας Μέρος ΙΙ), 5(1), 6 (1-3), 30Α, 30 (1) (2) (3), 31, 31Α και 38 του Πρώτου Παραρτήματος – Τρίτος Πίνακας, του Ν.29/77.

Η χρήση ναρκωτικών είναι η μάστιγα της εποχής μας. Τα ναρκωτικά σέρνουν στο βούρκο πλήθος συμπολιτών μας. Αποτελούν πηγή για μια σειρά από άλλα

αδικήματα και έχω δικαστική γνώση προς τούτο, αφού για τα πλείστα αδικήματα που άγονται ενώπιον των ποινικών δικαστηρίων ως κύριος λόγος διάπραξης τους αναφέρεται η εξάρτηση των δραστών από τα ναρκωτικά. Υφίστανται ως χαίνουσα πληγή για την κοινωνία και κατασπαράσσουν τις φιλοδοξίες και την προοπτική των νέων. Η προμήθεια σε τρίτους, δε, είναι αδίκημα που κατά κανόνα πατάσσεται με σοβαρές ποινές ως επιτάσσει η νομολογία και η νομοθεσία.

Η σοβαρότητα των αδικημάτων διαφαίνεται και από τις προβλεπόμενες ποινές. Η αυστηρή αντιμετώπιση αδικημάτων αυτού του είδους έχει τονιστεί από το Ανώτατο Δικαστήριο (βλ. Παγιαβλάς ν. Αστυνομίας (1998) 2 ΑΑΔ 240). Το είδος και η ποσότητα των ναρκωτικών και ο σκοπός για τον οποίο κατέχονται, είναι μεταξύ των σοβαρών παραγόντων που λαμβάνονται υπόψη από το Δικαστήριο κατά τον καθορισμό της ποινής.

Ως προς του μετριαστικούς και επιβαρυντικούς παράγοντες σχετικές είναι οι πρόνοιες του άρθρου 30 (4) (α) και (β) του Ν. 29/77. Οι χρήστες ναρκωτικών τυγχάνουν διαφορετικής αντιμετώπισης από τους εμπόρους (Βεγκί ν. Αστυνομίας (2008) 2 ΑΑΔ 60). Ακόμη όμως και στην περίπτωση των χρηστών, η ποινή φυλάκισης δεν είναι ως θέμα αρχής, κάτω από συγκεκριμένες συνθήκες, λανθασμένη (βλ. Παγιαβλάς, ανωτέρω).

Η προσπάθεια απεξάρτησης αποτελεί επιπρόσθετο μετριαστικό παράγοντα, έστω και αν η προσπάθεια έχει αποτύχει (βλ. Χριστοφίδης ν. Δημοκρατίας (2004) 2 ΑΑΔ 148, Καρακάννας ν. Αστυνομίας (2004) 2 ΑΑΔ 463 και Χαραλάμπους ν. Αστυνομίας (2005) 2 ΑΑΔ 82).

Η εμφάνιση ενώπιον των Δικαστηρίων υποθέσεων που αφορούν σε πολύ μεγάλες ποσότητες ναρκωτικών τα τελευταία χρόνια, δεν πρέπει να οδηγήσει στην υποβάθμιση της σοβαρότητας των υποθέσεων με μικρότερες ποσότητες. Αντίθετα, αναδεικνύεται το τεράστιο πρόβλημα και η ανάγκη καταπολέμησης της διάδοσης των ναρκωτικών σε κάθε της έκφανση. Εν πάση όμως περιπτώσει δεν πρέπει να οδηγείται το Δικαστήριο σε υπέρμετρα αυστηρές ποινές. Οι ως άνω αρχές επαναδιατυπώθηκαν στην Βαρδάκη ν. Αστυνομίας, Ποινική Έφεση Αρ. 186/2021, 14/7/2022. Εκεί ποινή άμεσης φυλάκισης 28 μηνών μειώθηκε σε ποινή φυλάκισης 18 μηνών για κατοχή με σκοπό την

προμήθεια 35 γραμμαρίων κάνναβης και την κατοχή άλλων ναρκωτικών ουσιών τάξεως Α. Αφορούσε πρόσωπο 42 χρόνων κατά τη διάπραξη των αδικημάτων, το οποίο διέμενε με τους ηλικιωμένους γονείς του, τους οποίους και φρόντιζε. Κατά το στάδιο επιβολής της ποινής δεν ήταν ουσιοεξαρτημένο άτομο.

Αξίζει να αναφερθεί ότι το Εφετείο στην Βαρδάκης, ως άνω, παρέπεμψε στις επιεικέστερες ποινές που επιβλήθηκαν στην Ζαχαρία ν. Αστυνομίας, Ποιν. Έφ. Αρ.179/2019, ημερ.20.5.2020 και Αποστόλου ν. Αστυνομίας, Ποιν. Έφ. Αρ.153/2017, ημερ.27.9.2017, για να καθορίσει το ορθό μέτρο επιβολή ποινής. Στην πρώτη επιβλήθηκε ποινή φυλάκισης 12 μηνών για την κατοχή με σκοπό την προμήθεια 211 γραμμαρίων κάνναβης, ενώ στην τελευταία επικυρώθηκε ποινή φυλάκισης 15 μηνών για 137.3348 γραμμάρια κάνναβη από την οποία δεν είχε εξαχθεί η ρητίνη.

Λαμβάνω προς όφελος του υπόψη Κατηγορουμένου την παραδοχή του. Αυτή εμπεριέχει το απτό στοιχείο της έμπρακτης μεταμέλειας και είναι κατάλληλο να αμείβεται με έκπτωση στην ποινή, διότι αυτό ενθαρρύνει τους αδικοπραγούντες να παραδέχονται ενοχή με συνέπεια να μην σπαταλάται πολύτιμος χρόνος. Ως ελαφρυντικό λαμβάνεται υπόψη και η συνεργασία του Κατηγορούμενου με τις αρχές. Ακόμα πρόκειται για άτομο νεαρής ηλικίας, υπό την λανθασμένη κρίση που του είχε δημιουργήσει η χρήση ναρκωτικών. Περαιτέρω είναι ο προστάτης της οικογένειάς του, το άτομο που φροντίζει τα ανήλικα τέκνα και τη μητέρα του, λήπτρια ΕΕΕ.

Σε σχέση με τις συνθήκες διάπραξης των αδικημάτων λαμβάνεται προς όφελος του υπόψη στη βάση του άρθρου 30 (4) το νεανικό και απερίσκεπτο της ηλικίας του και η μεταμέλεια του.

Λαμβάνοντας υπόψη το καθήκον του Δικαστηρίου να προβαίνει στην αποτίμηση των μετριαστικών παραγόντων και να τους αποδίδει τη δέουσα βαρύτητα, σε συνάρτηση με την σοβαρότητα των αδικημάτων, επιβάλλεται στον Κατηγορούμενο στην κατηγορία 4 ποινή φυλάκισης 10 μηνών. Καμία ποινή στις υπόλοιπες κατηγορίες, αφού αφορούν ενιαία συμπεριφορά του Κατηγορούμενου.

Στρέφομαι στην εξέταση πιθανής αναστολής εκτέλεσης της ποινής φυλάκισης που έχει επιβληθεί, αν και ρητώς ο κ. Εφφέ είπε ότι δεν θα προβεί σε σχετική εισήγηση. Η αναστολή ποινών φυλάκισης διέπεται από το άρθρο 3[i] του περί της Υφ' Όρων Αναστολής της Εκτελέσεως Ποινής Φυλακίσεως εις Ωρισμένας Περιπτώσεις Νόμου του 1972, Ν. 95/72, όπως τροποποιήθηκε από τον Ν.186(I)/2003.

Η διακριτική ευχέρεια του δικαστηρίου για αναστολή της ποινής φυλάκισης έχει διευρυνθεί, έτσι ώστε αυτή αποφασίζεται, εάν δικαιολογείται, στη βάση του συνόλου των περιστάσεων της υπόθεσης και των προσωπικών περιστατικών του κατηγορουμένου (βλ. *Siminoiu v. Αστυνομίας* (2012) 2 ΑΑΔ 699 και *Κωνσταντίνου v. Αστυνομίας* (2009) 2 ΑΑΔ 583).

Στην *Koukos v. Police* (1986) 2 C.L.R. 1, διευκρινίζεται ότι η αναστολή ποινής φυλάκισης διαχωρίζεται τόσο από την επιλογή της ποινής φυλάκισης, ως μέσου τιμωρίας του παραβάτη, όσο και από την έκταση της φυλάκισης. Η αναστολή δεν αποτελεί άλλο μέσο τιμωρίας, μη στερητικό της ελευθερίας του παραβάτη. Επομένως ο χαρακτήρας της ποινής φυλάκισης δεν αλλοιώνεται μόνο και μόνο λόγω του ότι αυτή αναστάληκε.

Παράγοντες που λαμβάνονται υπόψη είναι (βλ. *Demetriou v. R.* (1976) 2 J.S.C. 386 και *Γενικός Εισαγγελέας v. Φανιέρου* (1996) 2 ΑΑΔ 303):

1. Η σοβαρότητα των περιστατικών και το κίνητρο.
2. Το μητρώο του κατηγορούμενου και η αναγκαιότητα αποτροπής.
3. Η διαγωγή του κατηγορούμενου μετά τη διάπραξη του αδικήματος, ιδιαίτερα η παρουσία ή απουσία στοιχείων μεταμέλειας.

Στην *Αργυρίδης Θεόδωρος και Άλλοι v. Αστυνομίας* (2013) 2 ΑΑΔ 449, σε υπόθεση όπου μια ομάδα νεαρών κατηγορείτο για μια σειρά από ένοπλες ληστείες, αποφασίστηκε η αναστολή ποινής φυλάκισης που τους είχε επιβληθεί πρωτοδίκως και γιατί πρόκειτο για νεαρά άτομα, τα οποία δεν είχαν οποιοδήποτε προηγούμενο και θα επηρεάζοντο από την επιβολή ποινής άμεσης φυλάκισης.

Παρά ταύτα σχετικά είναι και τα όσα αναφέρθηκαν στην *Βαρδάκης*, ανωτέρω, ως εξής: «*Το στοιχείο της γενικής αποτροπής δεσπόζον στα υπό έξαρση*

αδικήματα που αφορούν τα ναρκωτικά, είναι απαραίτητο για την καταστολή τους και την συνακόλουθη προστασία της κοινωνίας. Τυχόν αναστολή της ποινής θα είχε ως αποτέλεσμα αυτή να απωλέσει τον γενικό αποτρεπτικό της χαρακτήρα και θα έστελνε λανθασμένα μηνύματα». Αν και οι εκεί προσωπικές περιστάσεις του Κατηγορούμενου ήταν διαφορετικές, ο υπερτονισμός της γενικής αποτροπής, έρχεται να δώσει το στίγμα ότι η σύγχρονη νομολογία δεν ευνοεί την αναστολή ποινής φυλάκισης σε τέτοιου είδους αδικήματα, πάντα λαμβάνοντας υπόψη κάθε υπόθεση και Κατηγορούμενο με τις δικές τους περιστάσεις.

Αναλόγως και εν προκειμένω όπως προαναφέρθηκε τα ναρκωτικά αποτελούν την πηγή για τα πλείστα αδικήματα που άγονται ενώπιον των ποινικών Δικαστηρίων του τόπου. Παραβιάσεις δικαιωμάτων συμπολιτών μας προκύπτουν από την αποκλειστική, πολλές φορές, ανάγκη προσώπων να εξεύρουν τη δόση τους, όπως πλειστάκις παραδέχονται ενώπιον του Δικαστηρίου. Τούτο εντείνει την ανάγκη αποτροπής αδικημάτων που γεννούν τον εθισμό στα ναρκωτικά. Ο Κατηγορούμενος προμηθεύοντας άλλα πρόσωπα με ναρκωτικά έθρεψε τον εθισμό τους, με χρηματικό όφελος. Έτσι συντέλεσε στο να διευρυνθεί ο φαύλος κύκλος της εγκληματικότητας ουσιοεξαρτόμενων ατόμων. Η σοβαρότητα, λοιπόν, των επίδικων αδικημάτων, και η συνακόλουθη ανάγκη αποτροπής τους, δεν επιτρέπουν την αναστολή της επιβληθείσας ποινής φυλάκισης.

(Υπ.).....

A. Λουκά Ε.Δ.

Πιστόν Αντίγραφον

Πρωτοκολλητής